

λικῆς Γραμματείας ἐπισυναπτόμενα ὁκτὼ ἐρωτήματα, ἔμειναν σύμφωνοι ὅτι καὶ εἰς τὴν πόλιν των ἐστάθησαν παλαιαὶ συνήθειαι, ὅσαι καὶ εἰς τὰς κωμοπόλεις Λυγούδιστας Γαργαλιάνων καὶ Φιλιατρῶν ὅθεν κατὰ πάντα σύμφωνοι μὲ ἐκεῖνα ὑπογράφουν τὰς συνηθείας αὐτὰς ὥς κοινάς, δηλ. τῶν ὁκτὼ ζητημάτων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπτά.

Οἱ πρόκριτοι Κυπαρισσίας.

Ευστάθιος Ἱερεὺς	Γεώργιος Μπόρσας
Ἀντώνιος Ἱερεὺς	Παναγιώτης Μανούση
Ἀμπρόσιος Ψυλογαλάνης	Ἀνδρέας Ξανθῆς
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ἀναστάσης Μανοῦσος
Μῆτρος Ἀναστασόπουλος	Δῆμος Μποῖλῆς
Ιωάννης Ρόμπος	Διονύσιος Καπαρὸς
Δημήτριος Ἀρβανιτόπουλος	Παναγιώτης Μπακολιᾶς
Δῆμος Μανολόπουλος	

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1833

Ὁ Ἐπαρχ. Εἰρηνοδίκης Τριφυλίας

Ἀντώνιος Καραπατᾶς

43. ΠΥΡΓΟΣ

Αρ. 148 Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας

Τὴν ὑπ' ἀρ. 330 Ἐγκύκλιον τῆς Σ. ταύτης Γραμματείας ἔλαβεν ἡ Ἐπαρχιακὴ αὕτη Δημογεροντία καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς προσεκάλεσε τοὺς Προκριτωτέρους καὶ εἰδημονεστέρους ἄνδρας τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ συμβουλευθεῖσα μετ' αὐτῶν καὶ μετὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Εἰρηνοδίκου πέμπει ἀκριβεῖς πληροφορίες διὰ τὴν τοπικὴν μας συνήθειαν ἐπάνω εἰς τὰ σημειωθέντα ζητήματα.

Εἰς τὸ α^{ον} ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν Νόμον, δηλ. μοιράζουν ἐξ ἴσου μερίδιον τὰ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ παιδιά, μικρότερα καὶ μεγαλύτερα, ὅταν οἱ γονεῖς ἀποθάνουν ἀδιάθετοι.

Εἰς τὸ β^{ον} ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια εἶναι ὅτι οἱ γονεῖς ἀφήνουν κληρονόμους τὰ τέκνα των εἰς ὅλην τὴν περιουσίαν, τὰ ὅποια ἔχουν χρέος ἀπαραίτητον νὰ δώσουν τὰ ἀνάλογα ψυχικά των, ποτὲ ὅμως δὲν ἐστάθη οἱ γονεῖς νὰ παραχωρή-

σουν εἰς ἄλλους ξένους τὴν περιουσίαν των καὶ νὰ κάμουν ἀπόκληρα τὰ παιδιὰ των· οἱ δὲ γονεῖς ὅ,τι ἤθελε ἀφιερώσουν εἰς ψυχικά των, εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς κτήματα, τὰ παιδιὰ των δὲν ἤμποροῦν νὰ τὰ ἀνατρέψουν.

Εἰς τὸ γον ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια εἶναι σύμφωνα με τὸν Νόμον.

Εἰς τὸ δον ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια ἀκολουθεῖ τὰς νομικὰς διατυπώσεις, δίδουσα ὅμως τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἄτεκνον γυναῖκα ἕως ὅτου μένη ἀνύπανδρος νὰ νέμεται ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ ἀνδρός της, νὰ ἐκποιήσῃ ὅμως ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀνδρός της δὲν ἤμπορῃ.

Εἰς τὸ εον ζήτημα ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας εἶναι σύμφωνα με τὸν Νόμον.

Εἰς τὸ σιον ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια εἶναι, ὅταν μία θυγάτηρ ὑπανδρευθῇ ἀπὸ τοὺς γονεῖς της καὶ λάβῃ τὴν προῖκα της, δὲν ἔχει δικαίωμα πλέον νὰ ζητήσῃ νέαν κληρονομίαν μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της, ἀλλ' ἡ κατάστασις αὐτῶν μένει εἰς τὰ ἄλλα παιδιὰ, ἐπειδὴ αὐτὴ ἀφ' οὗ ὑπανδρευθῇ, <εἰς> τὸ πατρικόν της ὁσπήτιον, εἴτε εὐτυχίσει εἴτε δυστυχίσει, δὲν μετέχει τελείως.

Εἰς τὸ ζον ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια εἶναι ὅτι οἱ ἄρρενες ἀδελφοὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων των λαμβάνουν τὴν φροντίδα νὰ ὑπανδρεύουν τὰς ἀδελφάς των καὶ χρεωστοῦν νὰ τὰς προικίσουν ἀναλόγως μετὰ τὴν κατάστασιν τῶν γονέων των· ἐὰν ὅμως αὐτοὶ (καταχρώμενοι τὴν συνείδησίν των), θελήσουν νὰ τὰς ἀδικήσουν, τότε αὐταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν τὸ ἀνάλογόν των μερίδιον κατὰ τὸν Νόμον.

Εἰς τὸ ηον ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια εἶναι ὅτι δι' ἰσχυρὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνδρογύνου, δηλ. ὑστεροῦνται τὰ πρὸς τὸ ζεῖν ἀναγκαῖα, ἡ κοινὴ συγκατάθεσις τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναικὸς ἐκποιεῖ μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον τῆς προικός, ἢ ὅταν ἡ ἐκποίησις ἀποβλέπει συμφέροντα εἰς τὴν ἰδίαν προῖκα.

Ἄλλας συνηθείας εἰς τὸν τόπον μας δὲν ὑπάρχουν, αἱ δὲ ἀνωτέρω διαληφθεῖσαι ἐπικρατοῦν ἀνέκαθεν καὶ ἐκτείνονται εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ταύτην κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· γραπτὰ ὅμως δὲν ὑπῆρξαν.

Ἐν Πύργῳ τὴν 29 Μαρτίου 1833

Οἱ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας,

Πύργου

(Τ.Σ.)

γιανις γκρεστενιτις

αναστασις κουτουλας

Ἰω". Πα(πα)δόπουλος

